

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

για την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο

α) της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση – Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Α'),

β) της Απόφασης –Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση – Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΜΕΡΟΣ Β').

γ) της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση (ΜΕΡΟΣ Γ')

ΜΕΡΟΣ Α΄

Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Απόφασης-Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση – Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις, οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

**(άρθρο 3 της Απόφασης)
Αντικείμενο της ρύθμισης**

1. Ο παρών νόμος ρυθμίζει την αναγνώριση και την εκτέλεση από την Ελλάδα μιας απόφασης που εκδόθηκε σε ένα άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιβάλλει ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικά της ελευθερίας, καθώς και την αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης αντίστοιχης απόφασης εθνικού δικαστηρίου που απευθύνει η Ελλάδα σε ένα άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επιβολή χρηματικής ποινής και/ή δήμευσης, που δεν έχουν ακόμη αποτιθεί ή εκτελεσθεί, δεν εμποδίζει την αναγνώριση και διαβίβαση της δικαστικής απόφασης.
2. Ο καταδικασθείς πρέπει να βρίσκεται στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος εκτέλεσης.

Άρθρο 2

(άρθρο 1 της Απόφασης)

Ορισμοί

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου νοούνται ως :

- α) «απόφαση»: εκτελεστή απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής του κράτους έκδοσης, που επιβάλλει ποινή κατά φυσικού προσώπου·
- β) «ποινή»: οποιαδήποτε ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικά της ελευθερίας, που επιβλήθηκαν για ορισμένο ή αόριστο χρονικό διάστημα από δικαστήριο στο πλαίσιο ποινικής δίκης για αξιόποινη πράξη·
- γ) «κράτος έκδοσης»: το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση·
- δ) «κράτος εκτέλεσης»: το κράτος μέλος στο οποίο διαβιβάζεται η απόφαση, με σκοπό την αναγνώριση και την εκτέλεση.

Άρθρο 3

(άρθρο 2 της Απόφασης)

Αρμόδιες Αρχές

1. Αρμόδια αρχή για την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης είναι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών στην περιφέρεια του οποίου ο καταδικασθείς έχει τη συνήθη διαμονή του.
2. Αρμόδια αρχή για τη διαβίβαση της απόφασης ή επικυρωμένου αντιγράφου της μαζί με το πιστοποιητικό του άρθρου 5 στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης είναι ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση.
3. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων ορίζεται ως κεντρική αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων καθώς και για την τήρηση των στατιστικών στοιχείων και ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες.

Άρθρο 4
(άρθρο 4 και Παράρτημα I της Απόφασης)
Περιεχόμενο και τύπος του πιστοποιητικού

Το πιστοποιητικό, υπόδειγμα του οποίου ενσωματώνεται στο Παράρτημα I του παρόντος, περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, όπως εξειδικεύονται στο Παράρτημα I :

- α) κράτος εκτέλεσης -κράτος έκδοσης,
- β) δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση,
- γ) πληροφορίες σχετικά με την αρχή που μπορεί να ερωτηθεί για οποιοδήποτε θέμα σχετικά με το πιστοποιητικό,
- δ) πληροφορίες σχετικά με τα πρόσωπα, στα οποία έχει επιβληθεί ποινή,
- ε) αίτηση προσωρινής σύλληψης (αν ο καταδικασθείς βρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης),
- στ) σχέση με τυχόν προηγούμενο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης
- ζ) λόγους διαβίβασης της απόφασης και του πιστοποιητικού (εκτός αν εκκρεμεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης)
- η) απόφαση που επέβαλε την ποινή,
- θ) στοιχεία της απόφασης
- ι) πληροφορίες σχετικά με την προσωρινή ή την υπό όρους απόλυση
- κ) γνώμη του καταδικασθέντος
- λ) άλλα στοιχεία που ενδιαφέρουν την υπόθεση
- μ) τελικές πληροφορίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 5
(άρθρα 4 παρ. 1,2, 3, άρθρο 5 παρ. 1,2 της Απόφασης)
Διαδικασία και προϋποθέσεις διαβίβασης

1. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση διαβιβάζει την απόφαση με το πιστοποιητικό στην αρμόδια αρχή ενός από τα κράτη που αναφέρονται στην παράγραφο 2: αν, α) ο καταδικασθείς βρίσκεται στην Ελλάδα ή στο κράτος εκτέλεσης, β) ο καταδικασθείς συναινεί, όπου αυτό απαιτείται και γ) ο ανωτέρω Εισαγγελέας θεωρεί ότι η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος, κατόπιν διαβουλεύσεων, όπου αυτό απαιτείται, με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης.
2. Η απόφαση με το πιστοποιητικό μπορεί να διαβιβασθεί σε ένα από τα ακόλουθα κράτη μέλη:
 - α. Στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδικασθέντος, στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του· ή
 - β. Στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδικασθέντος, στο οποίο, αυτός, αν και δεν έχει τη συνήθη διαμονή του, θα απελαθεί μετά την έκτιση της ποινής ή την απόλυσή του βάσει μιας διάταξης απέλασης που περιλαμβάνεται στη δικαστική απόφαση ή σε άλλη απόφαση δικαστικής ή διοικητικής αρχής, ή
 - γ. Σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, πέραν του κράτους που αναφέρεται στα στοιχεία α) ή β), του οποίου η αρμόδια αρχή συναινεί για τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού.
3. Η απόφαση διαβιβάζεται σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά.
4. Η απόφαση και το πιστοποιητικό διαβιβάζεται από τον Εισαγγελέα του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αίτησης της αρμόδιας αρχής του κράτους εκτέλεσης είτε κατόπιν αίτησης του καταδικασθέντος στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται, σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, δεν γεννούν υποχρέωση του Εισαγγελέα να διαβιβάσει την απόφαση μαζί με το ως άνω πιστοποιητικό, το οποία μεταφράζεται στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης.

5. Η απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφο της μαζί με το πιστοποιητικό, που πρέπει να είναι υπογεγραμμένο και το περιεχόμενό του να βεβαιώνεται από τον Εισαγγελέα του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, διαβιβάζεται από τον τελευταίο στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης. Το πιστοποιητικό μεταφράζεται σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης. Η διαβίβαση γίνεται απευθείας με οποιοδήποτε μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, υπό συνθήκες που επιτρέπουν στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητά τους. Το πρωτότυπο της απόφασης ή επικυρωμένο αντίγραφο της και το πρωτότυπο του πιστοποιητικού αποστέλλονται στο κράτος εκτέλεσης, αν αυτό το ζητήσει.

6. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή, ο αρμόδιος Εισαγγελέας απευθύνεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, το οποίο οφείλει να λάβει πληροφορίες από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης με όλα τα απαραίτητα μέσα, περιλαμβανομένων των σημείων επαφής του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου.

7. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση πριν διαβιβάσει την απόφαση και το πιστοποιητικό, μπορεί να διαβουλευθεί, με κάθε πρόσφορο μέσο, με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης. Η διαβούλευση είναι υποχρεωτική στη περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο γ' της παραγράφου 1.

Άρθρο 6

(άρθρο 4 παρ. 4, άρθρο 13, άρθρο 17 παρ. 3 της Απόφασης)

Ανάκληση πιστοποιητικού

1. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί να ανακαλέσει το αναφερόμενο στο άρθρο 4 πιστοποιητικό, εφόσον η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης του υποβάλει αιτιολογημένη γνώμη, σύμφωνα με την οποία η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτέλεσης δεν θα διευκόλυνε την κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος.

2. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης να τον ενημερώσει σχετικά με τις εφαρμοστέες διατάξεις για ενδεχόμενη προσωρινή ή υπό όρους απόλυση ή προσαρμογή της απόφασης κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης. Μετά την ενημέρωση αυτή ο ανωτέρω Εισαγγελέας μπορεί να ανακαλέσει το ανωτέρω πιστοποιητικό.

3. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί να ανακαλέσει το πιστοποιητικό, αν δεν έχει αρχίσει η εκτέλεση, αιτιολογώντας την απόφασή του.

4. Αν η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ενημερώσει τον Εισαγγελέα του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ότι μπορεί να αναγνωρίσει εν μέρει την απόφαση ή να εκτελέσει εν μέρει την ποινή, ο Εισαγγελέας ανακαλεί το πιστοποιητικό.

Άρθρο 7

(άρθρο 6 της Απόφασης)

Συναίνεση, γνώμη και ενημέρωση του καταδικασθέντος

1. Η απόφαση με το πιστοποιητικό διαβιβάζεται στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, εφόσον συναινεί ο καταδικασθείς, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2. Η συναίνεση δίδεται ενώπιον του Εισαγγελέα του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση αυτοπροσώπως από τον καταδικασθέντα ή από πρόσωπο που ο τελευταίος έχει εξουσιοδοτήσει εγγράφως.

2. Η συναίνεση του καταδικασθέντος δεν απαιτείται, αν η απόφαση με το πιστοποιητικό διαβιβάζεται:

- α. στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδικασθέντος στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του,
- β. στο κράτος μέλος της εθνικότητας του καταδικασθέντος, στο οποίο, παρόλο που αυτός δεν έχει τη συνήθη διαμονή του, θα απελαθεί μετά την έκτιση της ποινής ή την απόλυσή του βάσει μιας διάταξης απέλασης που περιλαμβάνεται σε δικαστική απόφαση ή απόφαση δικαστικής ή διοικητικής αρχής,
- γ. σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, πέραν του κράτους που αναφέρεται στα στοιχεία (α) ή (β), στο οποίο ο καταδικασθείς έχει διαφύγει ή επιστρέψει με άλλο τρόπο λόγω εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας σε βάρος του στην Ελλάδα ή μετά την καταδίκη του στην Ελλάδα.

3. Αν ο καταδικασθείς βρίσκεται ακόμη στην Ελλάδα, του παρέχεται η δυνατότητα να εκφράζει τη γνώμη του, προφορικά ή γραπτά. Η γνώμη του λαμβάνεται υπόψη στις περιπτώσεις που πρόκειται να κριθεί αν θα διαβιβασθεί η απόφαση με το πιστοποιητικό. Όταν ο ενδιαφερόμενος έχει κάνει χρήση της δυνατότητας αυτής, η γνώμη του διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης, ιδίως στην περίπτωση της διάταξης του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο γ'. Αν ο καταδικασθείς εξέφρασε τη γνώμη του προφορικά, ο αρμόδιος Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μεριμνά ώστε η δήλωσή του να είναι διαθέσιμη στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης σε έγγραφη μορφή. Αν κριθεί αναγκαίο από τον Εισαγγελέα λόγω της ηλικίας ή της φυσικής ή πνευματικής κατάστασης του καταδικασθέντος, η δυνατότητα γνώμης παρέχεται στο νόμιμο αντιπρόσωπό του.

4. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ενημερώνει τον καταδικασθέντα, σε γλώσσα την οποία κατανοεί, ότι αποφάσισε να διαβιβάσει την απόφαση με το πιστοποιητικό, χρησιμοποιώντας το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II. Όταν ο καταδικασθείς βρίσκεται στο κράτος εκτέλεσης κατά το χρόνο λήψης της απόφασης διαβίβασης, το εν λόγω έντυπο διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης.

Άρθρο 8

(άρθρο 22 της Απόφασης)

Συνέπειες της μεταφοράς του καταδικασθέντος στο κράτος εκτέλεσης

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η Ελλάδα δεν μπορεί να συνεχίσει την εκτέλεση της ποινής του καταδικασθέντος μετά την έναρξη της έκτισης της ποινής στο κράτος εκτέλεσης.
2. Η αρμοδιότητα εκτέλεσης της ποινής επανέρχεται στο ελληνικό κράτος μόλις αυτό ενημερωθεί για τη μερική μη εκτέλεση της ποινής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 9

(άρθρο 7 της Απόφασης)

Διττό αξιόποινο

1. Η αναγνώριση της απόφασης και η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής λαμβάνει χώρα, χωρίς έλεγχο του διττού αξιόποινου, για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται στο δίκαιο του κράτους έκδοσης, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος αυτό με ποινή ή μέτρο ασφαλείας, που στερούν την ελευθερία, με ανώτατο όριο τριών τουλάχιστον ετών :

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- τρομοκρατία,
- εμπορία ανθρώπων,
- σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχότροπων ουσιών,
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- εγκλήματα διαφθοράς και δωροδοκίας,
- απάτη, περιλαμβανομένης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- παραχάραξη και κίβδηλεια νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- εγκλήματα στον κυβερνοχώρο,
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του λαθρεμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- διευκόλυνση παράνομης εισόδου και διαμονής,
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαριά σωματική βλάβη,
- παράνομη εμπορία ανθρώπινων οργάνων και ιστών,

- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,
- ρατσισμός και ξενοφοβία,
- οργανωμένη κλοπή ή ένοπλη ληστεία,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεση και απάτη,
- εκβίαση και αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους,
- παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία δημόσιων εγγράφων και εμπορία τους,
- παραχάραξη μέσων πληρωμής,
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός με πρόθεση,
- εγκλήματα που υπάγονται στη δικαιοδοσία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία και πειρατεία,
- δολιοφθορά.

2. Η αναγνώριση της απόφασης και η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής λαμβάνει χώρα και για αξιόποινες πράξεις που δεν περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1, εφόσον συνιστούν αξιόποινες πράξεις και κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, ανεξαρτήτως του νομικού τους χαρακτηρισμού από το κράτος έκδοσης.

3. Στις περιπτώσεις που η αξιόποινη πράξη συνιστά έγκλημα σχετικά με φόρους ή τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα δεν αποτελεί λόγο άρνησης αναγνώρισης της απόφασης και εκτέλεσης της ποινής η διαπίστωση ότι οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι δεν επιβάλλουν ίδιου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπονται ρυθμίσεις ίδιας μορφής για φόρους, τελωνεία και συνάλλαγμα με εκείνες του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 10

(άρθρα 4 παρ. 4, 8, 9, 13 της Απόφασης)

Αναγνώριση της απόφασης, εκτέλεση και προσαρμογή της ποινής

1. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος εντός προθεσμίας 90 ημερών από την παραλαβή της απόφασης και του πιστοποιητικού αναγνωρίζει με διάταξή του την απόφαση και λαμβάνει αμελλητί κάθε απαραίτητο μέτρο για την εκτέλεση της ποινής, εκτός αν συντρέχει κάποιος από τους λόγους μη αναγνώρισης της απόφασης και εκτέλεσης της ποινής που προβλέπει το άρθρο 11. Ο ίδιος Εισαγγελέας ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης αν συναινεί ή μη στη διαβίβαση στις περιπτώσεις του άρθρου 5 παράγραφος 2 (γ).

2. Αν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ο ανωτέρω Εισαγγελέας δεν μπορεί να τηρήσει την προθεσμία της παραγράφου 1, ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης και το χρόνο που εκτιμά ότι θα ληφθεί η οριστική απόφαση.

3. Αν ο ανωτέρω Εισαγγελέας, που παραλαμβάνει την απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφό της μαζί με το πιστοποιητικό, δεν είναι αρμόδιος για την αναγνώριση και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεσή της διαβιβάζει την απόφαση αυτή αμελλητί στον αρμόδιο Εισαγγελέα και ενημερώνει τη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης.

4. Αν το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 4 δεν είναι μεταφρασμένο στα ελληνικά, είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση, η αναγνώρισή της μπορεί να αναβληθεί, μέχρις ότου μεταφρασθεί, συμπληρωθεί ή διορθωθεί το πιστοποιητικό εντός εύλογης προθεσμίας που ορίζει ο ανωτέρω αρμόδιος Εισαγγελέας. Ο ίδιος Εισαγγελέας, μπορεί, αμέσως μόλις παραλάβει την απόφαση και το πιστοποιητικό, εφόσον θεωρεί το περιεχόμενο του πιστοποιητικού ανεπαρκές, προκειμένου να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της ποινής, να ζητά η απόφαση ή ουσιώδη τμήματά της να συνοδεύονται από μετάφραση στην ελληνική γλώσσα. Πριν υποβληθεί τέτοιο αίτημα,

όπου είναι απαραίτητο, προηγείται διαβούλευση με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, ώστε να επισημανθούν τα ουσιώδη τμήματα των αποφάσεων που πρέπει να μεταφραστούν. Η απόφαση περί αναγνώρισης της απόφασης και εκτέλεσης της ποινής μπορεί να αναβληθεί μέχρις ότου διαβιβαστεί η μετάφραση από το κράτος έκδοσης στον ανωτέρω Εισαγγελέα ή, εφόσον ο τελευταίος αποφασίζει να μεταφράσει την απόφαση με έξοδα του Ελληνικού Δημοσίου, μέχρις ότου παραληφθεί η μετάφραση.

5. Αν ο Εισαγγελέας θεωρεί ότι η αναγνώριση της απόφασης και η εκτέλεση της ποινής δεν θα διευκολύνουν την κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, προκειμένου να κρίνει για την ανάκληση ή μη του πιστοποιητικού.

6. Σε περίπτωση που η διάρκεια της ποινής υπερβαίνει το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για αξιόποινες πράξεις του ίδιου είδους, σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, ο ως άνω Εισαγγελέας εισάγει σχετική αίτηση ενώπιον του αρμόδιου Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, το οποίο μπορεί να την προσαρμόσει. Η προσαρμοσθείσα ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται για αξιόποινες πράξεις του ίδιου είδους, σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους.

7. Αν η ποινή αντιβαίνει ως προς τη φύση της στο εθνικό δίκαιο, ο ίδιος Εισαγγελέας εισάγει σχετική αίτηση ενώπιον του αρμόδιου Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, το οποίο την προσαρμόζει σε ποινή ή μέτρο που προβλέπεται για αντίστοιχες πράξεις, σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους. Η ποινή ή το μέτρο αυτό πρέπει να ανταποκρίνονται κατά το δυνατόν περισσότερο προς την ποινή που επιβλήθηκε από το κράτος έκδοσης της απόφασης και ως εκ τούτου η ποινή δεν μπορεί να μετατραπεί σε χρηματική.

8. Η προσαρμοσθείσα ποινή δεν μπορεί να είναι βαρύτερη από την ποινή που επιβλήθηκε στο κράτος έκδοσης ως προς τη φύση ή τη διάρκειά της.

9. Αν πριν την έναρξη της εκτέλεσης της ποινής ανακληθεί το πιστοποιητικό ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος δεν εκτελεί την ποινή.

10. Αν η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώσει τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος για απόφαση ή μέτρο, συνεπεία του οποίου η ποινή παύει να είναι εκτελεστή αμέσως ή εντός ορισμένης προθεσμίας, ο ανωτέρω Εισαγγελέας παραγγέλλει την παύση εκτέλεσης της ποινής.

Άρθρο 11

(άρθρο 9 της Απόφασης)

Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης

1. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει την απόφαση και να διατάξει την εκτέλεση της ποινής, αν:

α) το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 4 είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση και δεν συμπληρώθηκε ούτε διορθώθηκε εντός εύλογης προθεσμίας που τάχθηκε,

β) ο καταδικασθείς δεν βρίσκεται στην Ελλάδα ή στο κράτος έκδοσης ή δεν συναινεί, όπου αυτό απαιτείται,

γ) η εκτέλεση της ποινής θα ήταν αντίθετη προς την αρχή *ne bis in idem*,

δ) δεν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 9,

ε) η ποινή έχει επιβληθεί σε πρόσωπα που απολαύουν του προνομίου της ασυλίας, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο, που καθιστά αδύνατη την εκτέλεση της ποινής,

στ) το πρόσωπο είναι ανεύθυνο ποινικά λόγω της ηλικίας του για την αξιόποινη πράξη για την οποία έχει εκδοθεί η απόφαση σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους ,

ζ) κατά τη χρονική στιγμή της παραλαβής της απόφασης από τον αρμόδιο Εισαγγελέα απομένουν προς έκτιση λιγότεροι από έξι μήνες ποινής,

η) η ποινή έχει παραγραφεί σύμφωνα με το ελληνικούς ποινικούς νόμους,

θ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 4, ο καταδικασθείς δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, εκτός αν στο πιστοποιητικό αναφέρεται ότι αυτός βάσει σχετικών δικονομικών διατάξεων του εθνικού δικαίου του κράτους έκδοσης:

i) εμπρόθεσμα :

αα) είχε λάβει γνώση του χρόνου και του τόπου διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης είτε με αυτοπρόσωπη κλήτευσή του είτε με πραγματική και επίσημη πληροφόρησή του, κατά τρόπο που να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της δίκης και

ββ) είχε πληροφορηθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη ή

ii) τελούσε εν γνώσει της δίκης και εκπροσωπήθηκε σ' αυτήν από δικηγόρο, διορισμένο από τον ίδιο ή το κράτος, στον οποίο είχε δώσει ο ίδιος εντολή ή

iii) μετά την επίδοση της απόφασης και τη σαφή πληροφόρησή του ως προς το δικαίωμά του να ζητήσει επανεκδίκαση ή να ασκήσει ένδικο μέσο, που θα οδηγούσαν σε νέα δίκη με επανεξέταση της ουσίας της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, στην οποία είχε δικαίωμα να παρίσταται και μπορούσε να οδηγήσει σε εξαφάνιση της αρχικής απόφασης :

αα) δήλωσε ρητά ότι αποδέχεται την απόφαση ή

ββ) δεν ζήτησε να δικάσσει εκ νέου ή δεν άσκησε εμπρόθεσμα ένδικο μέσο.

ι) Ο ανωτέρω Εισαγγελέας έχει υποβάλει αίτηση, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3 και η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης δεν έχει δώσει τη συγκατάθεσή της, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο ζ), προκειμένου ο καταδικασθείς να διωχθεί, να καταδικασθεί ή να στερηθεί κατ' άλλο τρόπο την ελευθερία του για αξιόποινη πράξη που τελέσθηκε πριν από τη μεταφορά του, πλην εκείνης για την οποία μεταφέρεται,

ια) η ποινή που έχει επιβληθεί περιλαμβάνει μέτρο ψυχιατρικής ή ιατρικής μέριμνας ή άλλο μέτρο που επιφέρει στέρηση της ελευθερίας, το οποίο, παρά τα προβλεπόμενα από το άρθρο 10 παράγραφος 7, δεν μπορεί να εκτελεσθεί, σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους ή το εθνικό σύστημα υγείας,

ιβ) η απόφαση σχετίζεται με αξιόποινη πράξη, η οποία σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο θεωρείται ότι έχει διαπραχθεί εν όλω ή κατά το μείζον ή ουσιώδες μέρος στο ελληνικό έδαφος, ή σε τόπο που εξομοιώνεται με αυτό.

2. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 1 στοιχεία α), β), γ), θ), ια) και ιβ), ο Εισαγγελέας, πριν αρνηθεί να αναγνωρίσει την απόφαση και να εκτελέσει την ποινή, διαβουλεύεται με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με κάθε πρόσφορο μέσο και της ζητεί να παράσχει αμελλητί, εφόσον απαιτείται, οποιεσδήποτε αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.

Άρθρο 12

(άρθρο 10 της Απόφασης)

Μερική αναγνώριση και εκτέλεση

1. Αν συντρέχει περίπτωση μερικής αναγνώρισης και μερικής εκτέλεσης της ποινής, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος μπορεί, πριν αποφασίσει να απορρίψει την αναγνώριση της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής στο σύνολό τους, να διαβουλευθεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με σκοπό την εύρεση συμφωνίας, κατά την παράγραφο 2.

2. Ο ίδιος Εισαγγελέας μπορεί να συμφωνήσει με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, ανάλογα με την περίπτωση, μερική αναγνώριση και εκτέλεση μιας ποινής, σύμφωνα με όρους που θα καθορίσουν, εφόσον η αναγνώριση ή εκτέλεση δεν οδηγεί σε επιμήκυνση της διάρκειας της ποινής.

Άρθρο 13

(άρθρα 14 και 15 της Απόφασης)

Προσωρινή σύλληψη, κράτηση και δικαιώματα καταδικασθέντος

1. Σε περιπτώσεις που ο καταδικασθείς βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος μπορεί, κατόπιν σχετικής αίτησης της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης, πριν από την παραλαβή της απόφασης και του πιστοποιητικού ή πριν να αναγνωριστεί η απόφαση και να εκτελεσθεί η ποινή, να συλλάβει τον καταδικασθέντα ή να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο για να εξασφαλίσει ότι αυτός θα παραμείνει στο

ελληνικό έδαφος, μέχρις ότου αποφασισθεί, αν θα αναγνωρισθεί και θα εκτελεσθεί η απόφαση. Αν ο συλληφθείς αμφισβητεί την ταυτότητά του εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 564 ΚΠΔ.

2. Όταν ο καταδικασθείς συλληφθεί βάσει της ως άνω αίτησης, οδηγείται χωρίς αναβολή στον ανωτέρω Εισαγγελέα. Ο τελευταίος, αφού βεβαιώσει την ταυτότητά του, τον ενημερώνει για την ύπαρξη και το περιεχόμενο της αίτησης και για το δικαίωμά του να προσφύγει στις υπηρεσίες νομικού παραστάτη. Για την ανωτέρω ενημέρωση και τις σχετικές δηλώσεις του καταδικασθέντος συντάσσεται έκθεση, σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 148 έως 153 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ο συλληφθείς δικαιούται ο ίδιος ή μέσω του συνηγόρου του να ζητήσει και να λάβει αντίγραφα όλων των εγγράφων με δική του δαπάνη.

3. Μετά τη σύλληψη του καταδικασθέντος και τη βεβαίωση της ταυτότητάς του, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος αποφασίζει αν είναι αναγκαίο να τεθεί υπό κράτηση, ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του. Η κράτηση του καταδικασθέντος μπορεί να διαρκέσει δεκαπέντε ημέρες, εντός των οποίων πρέπει να παραληφθεί η απόφαση και το πιστοποιητικό. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος, αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι. Για την παράταση αυτή, ο Εισαγγελέας ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης που υπέβαλε την αίτηση. Σε κάθε περίπτωση μετά την παρέλευση τριάντα ημερών από τη σύλληψη, ο καταδικασθείς απολύεται.

4. Σε περίπτωση που διατάχθηκε η κράτηση του καταδικασθέντος, αυτός δικαιούται εντός δύο ημερών από την έκδοση της σχετικής διάταξης να προσφύγει στο τριμελές πλημμελειοδικείο του τόπου κράτησης, το οποίο αποφασίζει αμετάκλητα. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την προσωρινή απόλυση του καταδικασθέντος ή την επιβολή περιοριστικών όρων.

Άρθρο 14

(άρθρο 15 της Απόφασης)

Μεταφορά καταδικασθέντος

1. Αν ο καταδικασθείς βρίσκεται στο κράτος έκδοσης, μεταφέρεται στην ελληνική επικράτεια σε χρονική στιγμή, που συμφωνείται μεταξύ του Εισαγγελέα Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος και της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης, το αργότερο 30 ημέρες μετά την έκδοση διάταξης από τον ίδιο Εισαγγελέα σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής.

2. Αν η μεταφορά του καταδικασθέντος, εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί λόγω απρόοπτων συνθηκών, οι παραπάνω αρμόδιες αρχές επικοινωνούν αμέσως και η μεταφορά πραγματοποιείται, όταν αρθούν οι συνθήκες αυτές. Στην περίπτωση αυτή η μεταφορά πραγματοποιείται εντός δέκα ημερών, από τη νέα ημερομηνία που συμφώνησαν οι αρχές αυτές .

Άρθρο 15

(άρθρο 16 της Απόφασης)

Διαμεταγωγή καταδικασθέντος

1. Η διαμεταγωγή μέσω του ελληνικού εδάφους του καταδικασθέντος που προσάγεται σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να επιτραπεί, εφόσον η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης διαβιβάσει στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών αντίγραφο του πιστοποιητικού που προβλέπεται στο άρθρο 4 μαζί με την αίτηση διαμεταγωγής. Η αίτηση διαμεταγωγής διαβιβάζεται με κάθε μέσο που αποτυπώνεται εγγράφως. Το κράτος έκδοσης υποβάλλει μετάφραση του πιστοποιητικού στην ελληνική γλώσσα.

2. Ο ανωτέρω Εισαγγελέας, μόλις παραλάβει την αίτηση, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ότι δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι ο καταδικασθείς δεν θα διωχθεί ποινικώς ή, με την επιφύλαξη εφαρμογής της παραγράφου 4, δεν θα τεθεί υπό κράτηση ή δεν θα υποβληθεί σε οποιοδήποτε περιορισμό της ελευθερίας του στο ελληνικό έδαφος για αξιόποινη πράξη που διαπράχθηκε ή ποινή που επιβλήθηκε, πριν από την αναχώρησή του από το έδαφος του κράτους έκδοσης.

3. Ο Εισαγγελέας κοινοποιεί την απόφασή του, την οποία λαμβάνει κατά προτεραιότητα και το αργότερο μία εβδομάδα μετά την παραλαβή της αίτησης με την ίδια διαδικασία. Η απόφαση αυτή μπορεί να αναβληθεί μέχρι να διαβιβαστεί η μετάφραση.

4. Ο Εισαγγελέας μπορεί να θέσει υπό κράτηση τον καταδικασθέντα μόνο για το χρονικό διάστημα που είναι απολύτως απαραίτητο για τη διαμεταγωγή του από το ελληνικό έδαφος.
5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση αεροπορικής μεταφοράς, χωρίς προβλεπόμενη ενδιάμεση στάση. Αν, όμως, συμβεί έκτακτη προσγείωση, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης παρέχει τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 πληροφορίες εντός 72 ωρών.

Άρθρο 16
(άρθρο 17 της Απόφασης)

Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση της ποινής

1. Η εκτέλεση της ποινής διέπεται από το ελληνικό δίκαιο.
2. Το συνολικό χρονικό διάστημα στέρησης της ελευθερίας, το οποίο έχει ήδη εκτιθεί σε σχέση με την ποινή για την οποία είχε εκδοθεί η απόφαση, αφαιρείται από τη συνολική διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής, η οποία θα πρέπει να εκτιθεί.
3. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος, κατόπιν σχετικής αίτησης, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης σχετικά με τις εφαρμοστέες διατάξεις για ενδεχόμενη προσωρινή ή υπό όρους απόλυση.
4. Τυχόν απόφαση για προσωρινή ή υπό όρους απόλυση μπορεί να λάβει υπόψη τις διατάξεις εθνικού δικαίου, που υποδεικνύει η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, δυνάμει των οποίων το πρόσωπο δικαιούται να απολυθεί προσωρινά ή υπό όρους σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Άρθρο 17
(άρθρο 18 της Απόφασης)

Αρχή της ειδικότητας

1. Πρόσωπο το οποίο μεταφέρεται στην ελληνική επικράτεια δυνάμει του παρόντος νόμου, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, δεν διώκεται, καταδικάζεται ή με άλλο τρόπο στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη που διαπράχθηκε πριν από τη μεταφορά του, εκτός από εκείνη για την οποία μεταφέρεται.
2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται, όταν :
 - α) ο καταδικασθείς, αν και είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το ελληνικό έδαφος, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την έκτιση της ποινής ή επέστρεψε σ' αυτό, αφού το είχε εγκαταλείψει,
 - β) η αξιόποινη πράξη δεν τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο,
 - γ) η ποινική διαδικασία δεν επισύρει μέτρο περιοριστικό της προσωπικής ελευθερίας,
 - δ) στον καταδικασθέντα επιβλήθηκε ποινή ή μέτρο που δεν επισύρουν στέρηση της ελευθερίας, ιδίως χρηματική ποινή ή εναλλακτικό μέτρο, έστω και αν αυτή η ποινή ή εναλλακτικό μέτρο περιορίζει την προσωπική του ελευθερία,
 - ε) ο καταδικασθείς έχει συναινέσει στη μεταφορά,
 - στ) ο καταδικασθείς, μετά τη μεταφορά του, παραιτήθηκε ρητά από το ευεργέτημα της αρχής της ειδικότητας, ως προς συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις προγενέστερες της μεταφοράς του· η παραίτηση γίνεται ενώπιον του Εισαγγελέα του Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος και καταγράφεται σε σχετική έκθεση, σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους· η παραίτηση διατυπώνεται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να προκύπτει σαφώς ότι ο καταδικασθείς ενήργησε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Για το σκοπό αυτό ο καταδικασθείς έχει δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη,
 - ζ) το κράτος έκδοσης δίνει τη συγκατάθεσή του σύμφωνα με την παράγραφο 3, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως στ).
3. Η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του Ν. 3251/2004 καθώς και από μετάφραση κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 παράγραφος 3 του ίδιου νόμου.

Άρθρο 18

(άρθρο 21 της Απόφασης)

Υποχρέωση ενημέρωσης

Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο που αποτυπώνεται εγγράφως :

- α) για την παραλαβή της απόφασης και του πιστοποιητικού,
- β) για το γεγονός ότι είναι πρακτικώς αδύνατη η εκτέλεση της ποινής, επειδή μετά τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού, ο καταδικασθείς δεν μπορεί να εντοπισθεί στο ελληνικό έδαφος,
- γ) για τη διάταξη αναγνώρισης της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής, περιλαμβανομένης της ημερομηνίας της διάταξης,
- δ) για τυχόν διάταξη μη αναγνώρισης της απόφασης και εκτέλεσης της ποινής, σύμφωνα με το άρθρο 10, καθώς και για τους λόγους της διάταξης αυτής,
- ε) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την προσαρμογή της ποινής, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφοι 6 ή 7 καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής,
- στ) για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με τη μη εκτέλεση της ποινής, για τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής,
- ζ) για την αρχή και το τέλος της περιόδου υπό όρους απόλυσης, εφόσον το πιστοποιητικό του κράτους έκδοσης αναφέρει κάτι σχετικό,
- η) για την απόδραση του καταδικασθέντος,
- θ) για την έκτιση της ποινής στο σύνολό της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

(άρθρο 19 της Απόφασης)

Αμνηστία, χάρη και αναθεώρηση της απόφασης

1. Αμνηστία και χάρη μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα τόσο από το κράτος έκδοσης όσο και από το κράτος εκτέλεσης.
2. Μόνο το κράτος έκδοσης μπορεί να αποφασίζει επί αίτησης για αναθεώρηση της απόφασης, η οποία επέβαλε την ποινή και εκτελείται δυνάμει του παρόντος νόμου.

Άρθρο 20

(άρθρο 25 της Απόφασης)

Εκτέλεση ποινών βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως, όταν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 11 στοιχείο στ΄ και 12 στοιχείο ε΄ του ν. 3251/2004 ή συντρέχει η περίπτωση εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 13 παράγραφος 3 του ίδιου νόμου.

Άρθρο 21

(άρθρο 24 της Απόφασης)

Έξοδα

Αν από την αναγνώριση της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής προκαλούνται δαπάνες, αυτές βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο, με εξαίρεση τα έξοδα μεταφοράς του καταδικασθέντος στο ελληνικό έδαφος και αυτά που προκλήθηκαν αποκλειστικά στο έδαφος του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 22

(άρθρο 26 της Απόφασης)

Σχέση με άλλες νομικές πράξεις

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους στις σχέσεις μεταξύ της Ελλάδος και τρίτων κρατών, ο παρών νόμος αντικαθιστά τις αντίστοιχες διατάξεις των ακόλουθων συμβάσεων που ισχύουν στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης :
 - α) της ευρωπαϊκής σύμβασης για τη μεταφορά καταδίκων της 21ης Μαρτίου 1983 και του πρόσθετου πρωτοκόλλου της σύμβασης αυτής της 18ης Δεκεμβρίου 1997,

β) της ευρωπαϊκής σύμβασης για τη διεθνή ισχύ των ποινικών αποφάσεων της 28ης Μαΐου 1970,
γ) του τίτλου ΙΙ κεφάλαιο 5 της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 περί εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα,
δ) της ευρωπαϊκής σύμβασης μεταξύ των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την εκτέλεση αλλοδαπών ποινικών αποφάσεων της 13 Νοεμβρίου 1991.

2. Διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμοί μεταξύ Ελλάδος και κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης διατηρούνται στο μέτρο που συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση των διαδικασιών για την εκτέλεση των ποινών.

Άρθρο 23

Μεταβατική διάταξη

Οι αιτήσεις που παραλήφθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εξακολουθούν να διέπονται από τις προγενέστερα ισχύουσες διατάξεις.

ΜΕΡΟΣ Β΄

Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Απόφασης –Πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, όπως τροποποιήθηκε με την Απόφαση – Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις που προβλέπουν την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους, με σκοπό την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 24

**(άρθρο 1 της Απόφασης)
Αντικείμενο της ρύθμισης**

1. Ο παρών νόμος ρυθμίζει α) την αναγνώριση και εκτέλεση στην Ελλάδα απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιβάλλει ποινή με αναστολή, ποινή υπό όρους, εναλλακτική κύρωση ή απόλυση υπό όρους, καθώς και β) την αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης αντίστοιχης απόφασης εθνικού δικαστηρίου που απευθύνει η Ελλάδα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Οι αρμόδιες αρχές των εμπλεκόμενων κρατών μπορούν να πραγματοποιούν διαβουλεύσεις μεταξύ τους με σκοπό τη διευκόλυνση της ομαλής και αποτελεσματικής εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου.

Άρθρο 25

**(άρθρο 2 της Απόφασης)
Ορισμοί**

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου νοούνται ως:

Α. «απόφαση»: η απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής του κράτους έκδοσης, η οποία κρίνει ότι ένα φυσικό πρόσωπο έχει τελέσει αξιόποινη πράξη και επιβάλλει:

- α) ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικά της ελευθερίας, εφόσον έχει χορηγηθεί απόλυση υπό όρους βάσει της εν λόγω απόφασης ή με μεταγενέστερη απόφαση,
- β) ποινή με αναστολή,
- γ) ποινή υπό όρους,
- δ) εναλλακτική κύρωση.

Β. «ποινή με αναστολή»: ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικά της ελευθερίας, η εκτέλεση των οποίων αναστέλλεται υπό όρους, εν όλω ή εν μέρει, κατά την απαγγελία της απόφασης, με την επιβολή ενός ή περισσότερων μέτρων αναστολής. Αυτά τα μέτρα μπορούν να περιλαμβάνονται στην ίδια την απόφαση ή να ορίζονται σε αυτοτελή απόφαση αναστολής αρμόδιας αρχής.

Γ. «ποινή υπό όρους»: απόφαση, στην οποία η επιβολή ποινής αναστέλλεται υπό όρους, εφόσον επιβάλλονται ένα ή περισσότερα μέτρα αναστολής ή στην οποία ένα ή περισσότερα μέτρα αναστολής επιβάλλονται αντί ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας. Αυτά τα μέτρα αναστολής μπορούν να επιβάλλονται με την ίδια την απόφαση ή με αυτοτελή απόφαση αναστολής, που λαμβάνεται από αρμόδια αρχή.

Δ. «εναλλακτική κύρωση»: κύρωση, η οποία δεν συνιστά ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικά της ελευθερίας, ή χρηματική ποινή, αλλά επιβάλλει ορισμένη υποχρέωση.

Ε. «απόφαση αναστολής»: δικαστική απόφαση ή εκτελεστική απόφαση αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης που εκδίδεται βάσει της ως άνω απόφασης και με την οποία:

α) χορηγείται απόλυση υπό όρους ή

β) επιβάλλονται μέτρα αναστολής.

ΣΤ. «απόλυση υπό όρους»: εκτελεστική απόφαση αρμόδιας αρχής ή βάσει νόμου προσωρινή απόλυση καταδίκου μετά την έκτιση μέρους της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας, με την επιβολή ενός ή περισσότερων μέτρων αναστολής.

Ζ. «μέτρα αναστολής»: υποχρεώσεις που επιβάλλονται από αρμόδια αρχή σε φυσικό πρόσωπο, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης, σε συνάρτηση με αναστολή ποινής ή με καταδίκη υπό όρους ή απόλυση υπό όρους.

Η. «κράτος έκδοσης»: το κράτος στο οποίο έχει εκδοθεί η απόφαση.

Θ. «κράτος εκτέλεσης»: το κράτος όπου πραγματοποιείται η επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων.

Άρθρο 26

(άρθρο 3 της Απόφασης)

Αρμόδιες αρχές

1. Αρμόδια αρχή για την αναγνώριση της απόφασης και την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων, όταν η Ελλάδα είναι κράτος εκτέλεσης, είναι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος.

2. Αρμόδια αρχή για τη διαβίβαση της απόφασης ή επικυρωμένου αντιγράφου της μαζί με το πιστοποιητικό του άρθρου 28, στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, όταν η Ελλάδα είναι κράτος έκδοσης, είναι ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση.

3. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζεται ως κεντρική αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων καθώς και για την τήρηση στατιστικών στοιχείων και ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες.

Άρθρο 27

(άρθρο 4 της Απόφασης)

Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στα μέτρα αναστολής ή στις εναλλακτικές κυρώσεις, που συμπεριλαμβάνουν τις ακόλουθες υποχρεώσεις του καταδικασθέντος:

α) ενημέρωση της αρμόδιας αρχής σχετικά με τυχόν αλλαγή κατοικίας ή τόπου εργασίας,

β) απαγόρευση εισόδου σε ορισμένους τόπους, μέρη ή καθορισμένες περιοχές στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος εκτέλεσης,

γ) περιορισμοί ως προς την έξοδο από το κράτος εκτέλεσης,

δ) όροι που αφορούν τη διαγωγή, την κατοικία, την εκπαίδευση και κατάρτιση, την ψυχαγωγία ή περιλαμβάνουν περιορισμούς ή τρόπους άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας,

ε) εμφάνιση σε συγκεκριμένο χρόνο στην αρμόδια αρχή,

στ) απαγόρευση επικοινωνίας με ορισμένα πρόσωπα,

- ζ) απαγόρευση επαφής με ορισμένα αντικείμενα, τα οποία έχει χρησιμοποιήσει ή είναι πιθανόν να χρησιμοποιήσει για την τέλεση αξιόποινης πράξης,
- η) αποζημίωση για την ζημία που προκλήθηκε από την τέλεση αξιόποινης πράξης ή/και απόδειξη καταβολής της αποζημίωσης,
- θ) παροχή κοινωφελούς υπηρεσίας,
- ι) συνεργασία με τον αρμόδιο επιμελητή κοινωνικής αρωγής για την επιτήρηση του καταδικασθέντος,
- ια) υποβολή σε θεραπευτική αγωγή ή πρόγραμμα απεξάρτησης,
- ιβ) κάθε άλλο μέτρο αναστολής ή εναλλακτική κύρωση που το κράτος εκτέλεσης με κοινοποίησή του στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, προτίθεται να εποπτεύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρο 28

(άρθρα 5, 6, 7 και 14 της Απόφασης)

Διαδικασία και προϋποθέσεις διαβίβασης

1. Ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί να διαβιβάσει την απόφαση στο κράτος μέλος όπου ο καταδικασθείς έχει τη συνήθη διαμονή του, όταν αυτός ευρίσκεται ήδη ή σκοπεύει να επιστρέψει σε αυτό.
2. Ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μετά από αίτηση του καταδικασθέντος, να διαβιβάσει την απόφαση σε αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, πλην του κράτους όπου ο καταδικασθείς έχει τη συνήθη διαμονή του, εφόσον η αρχή αυτή έχει συναινέσει στη διαβίβαση.
3. Ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση διαβιβάζει την απόφαση μόνο σε ένα κράτος εκτέλεσης κάθε φορά.
4. Όταν ο αρμόδιος Εισαγγελέας διαβιβάζει απόφαση σε άλλο κράτος μέλος, μεριμνά ώστε αυτή να συνοδεύεται από πιστοποιητικό, το τυποποιημένο έντυπο του οποίου περιλαμβάνεται στο παράρτημα (III).
5. Η απόφαση και το πιστοποιητικό, διαβιβάζονται από τον αρμόδιο Εισαγγελέα απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως και υπό συνθήκες που επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να διαπιστώνει τη γνησιότητά τους. Το πρωτότυπο της απόφασης ή επικυρωμένο αντίγραφο της καθώς και το πρωτότυπο του πιστοποιητικού, αποστέλλονται στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, εφόσον αυτή το ζητήσει. Όλες οι επίσημες επικοινωνίες πραγματοποιούνται επίσης απευθείας μεταξύ των αρμόδιων αρχών.
6. Το πιστοποιητικό υπογράφεται από τον αρμόδιο Εισαγγελέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, που βεβαιώνει και την ακρίβεια του περιεχομένου του και μεταφράζεται στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης.
7. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή, ο αρμόδιος Εισαγγελέας απευθύνεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο οφείλει να λάβει πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης, περιλαμβανομένων των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου.
8. Μόλις η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αναγνωρίσει την απόφαση που της διαβιβάσθηκε και ενημερώσει για την αναγνώριση αυτή, οι ελληνικές αρχές δεν είναι πλέον αρμόδιες για την επιτήρηση των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων που επιβλήθηκαν, ούτε για τη λήψη των μεταγενέστερων μέτρων τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 35 παράγραφος 2 του παρόντος.
9. Ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, σχετικά με περιστάσεις ή διαπιστώσεις που κατά την κρίση του θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη λήψη απόφασης για α) την τροποποίηση των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων, β) την ανάκληση της αναστολής της εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης ή την ανάκληση της απόφασης για υπό όρους απόλυση και γ) την επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας λόγω μη συμμόρφωσης προς μέτρο αναστολής ή εναλλακτική κύρωση.

Άρθρο 29
(άρθρα 9, 16, 18 και 20 της Απόφασης)
Ανάκληση του πιστοποιητικού και αναπομπή της αρμοδιότητας

1. Ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, αμέσως μετά την παραλαβή της απόφασης και του πιστοποιητικού, να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, να τον ενημερώσει α) σχετικά με τη μέγιστη διάρκεια στέρησης της ελευθερίας, η οποία προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο του κράτους εκτέλεσης για την αξιόποινη πράξη επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση και η οποία θα μπορούσε να επιβληθεί στον καταδικασθέντα σε περίπτωση παραβίασης των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων, β) για οποιαδήποτε απόφαση προσαρμογής των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 32, μαζί με τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση αυτή.
2. Μετά την παραλαβή των πληροφοριών, που προβλέπονται ανωτέρω στην παράγραφο 1, ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί να ανακαλέσει το πιστοποιητικό, εφόσον δεν έχει αρχίσει ακόμη η επιτήρηση στο κράτος εκτέλεσης. Στην περίπτωση αυτή η ανάκληση γνωστοποιείται στο κράτος εκτέλεσης άμεσα, το αργότερο εντός δέκα ημερών από την παραλαβή των πληροφοριών.
3. Αν ο καταδικασθείς δεν ανευρίσκεται ή δεν έχει πλέον τη συνήθη διαμονή του στο κράτος εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να αναπέμψει στις ελληνικές αρχές την αρμοδιότητα για την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και την επιβολή των εναλλακτικών κυρώσεων καθώς για κάθε μεταγενέστερη απόφαση.
4. Ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, σε περίπτωση νέας ποινικής διαδικασίας κατά του καταδικασθέντος, μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης να του αναπέμψει την αρμοδιότητα για την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων καθώς και για κάθε μεταγενέστερη απόφαση σχετικά με τα ήδη επιβληθέντα μέτρα. Για την περαιτέρω επιτήρηση των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων, οι ελληνικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τη διάρκεια και το βαθμό συμμόρφωσης προς τα μέτρα αναστολής ή τις εναλλακτικές κυρώσεις στο κράτος εκτέλεσης καθώς και τις τυχόν μεταγενέστερες αποφάσεις που έχουν ληφθεί από το κράτος εκτέλεσης.

Άρθρο 30
(άρθρα 7 και 17 της Απόφασης)
Αρμοδιότητα των ελληνικών αρχών για τη λήψη μεταγενέστερων αποφάσεων

1. Στην περίπτωση κατά την οποία το κράτος εκτέλεσης, με δήλωση στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει δηλώσει ότι μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις να αρνηθεί να λάβει μεταγενέστερη απόφαση, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με μέτρο αναστολής ή με εναλλακτική κύρωση και η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης θεωρεί ότι επιβάλλεται η λήψη μεταγενέστερης απόφασης, η σχετική αρμοδιότητα αναπέμπεται στις ελληνικές αρχές, χωρίς να θίγεται η υποχρέωση αναγνώρισης της απόφασης και επιτήρησης του μέτρου αναστολής ή της εναλλακτικής κύρωσης από το κράτος εκτέλεσης.
2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1 ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης:
 - α) τυχόν πληροφορίες, που μπορεί να συνεπάγονται ανάκληση της αναστολής της εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης ή της απόφασης για απόλυση υπό όρους,
 - β) τυχόν πληροφορίες που μπορεί να συνεπάγονται επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας,
 - γ) οποιοσδήποτε άλλες πληροφορίες που είναι απαραίτητες ώστε να λάβει τις μεταγενέστερες αποφάσεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η ακρόαση του καταδικασθέντος μπορεί να πραγματοποιείται μέσω εικονοδιάσκεψης, εφόσον είναι εφικτή.

Για την κοινοποίηση των πληροφοριών που αναφέρονται ανωτέρω υπό στοιχεία (α) και (β) χρησιμοποιείται το τυποποιημένο έντυπο που αναφέρεται στο παράρτημα (IV) του παρόντος. Για την κοινοποίηση των πληροφοριών που αναφέρονται ανωτέρω υπό στοιχείο (γ) χρησιμοποιείται οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, συμπεριλαμβανομένου το εντύπου του Παραρτήματος (IV), εφόσον κρίνεται απαραίτητο.

3. Ο Εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης για όλες τις αποφάσεις οι οποίες αφορούν:

α) την ανάκληση της αναστολής της εκτέλεσης της απόφασης,

β) την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας, όταν περιλαμβάνονται στην απόφαση,

γ) την επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας, όταν δεν περιλαμβάνονται στην απόφαση,

δ) την εκπνοή των μέτρων αναστολής ή της εναλλακτικής κύρωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρο 31

(άρθρα 6, 8 και 12 της Απόφασης)

Διαδικασία και προϋποθέσεις αναγνώρισης

1. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος, εντός προθεσμίας 60 ημερών από την παραλαβή της απόφασης, μαζί με το πιστοποιητικό, αναγνωρίζει με διάταξή του την απόφαση και λαμβάνει αμελλητί όλα τα αναγκαία μέτρα για την επιτήρηση των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων, εκτός εάν συντρέχει λόγος άρνησης της αναγνώρισης, σύμφωνα με το άρθρο 34 του παρόντος.

2. Αν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις δεν μπορεί να τηρήσει την προθεσμία της παραγράφου 1, ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με οποιονδήποτε τρόπο, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης και τον αναγκαίο χρόνο για να εκδώσει τη σχετική διάταξη.

3. Ο ίδιος Εισαγγελέας μπορεί να αναβάλει την έκδοση διάταξης για την αναγνώριση της απόφασης, έως την παρέλευση εύλογης προθεσμίας για τη συμπλήρωση ή διόρθωση του πιστοποιητικού, όταν το πιστοποιητικό είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση.

4. Εάν ο Εισαγγελέας, δεν είναι αρμόδιος για την αναγνώριση της απόφασης και την επιτήρηση των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων, την διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως στον αρμόδιο Εισαγγελέα και ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως.

5. Όταν ο καταδικασθείς δεν μπορεί να ανευρεθεί στην ελληνική επικράτεια ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος, δεν υποχρεούται να επιτηρεί το μέτρο αναστολής ή την εναλλακτική κύρωση, ενημερώνοντας την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 32

(άρθρο 9 της Απόφασης)

Προσαρμογή των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων

1. Εάν η φύση ή η διάρκεια των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων ή η διάρκεια της περιόδου αναστολής είναι ασυμβίβαστες με το εθνικό δίκαιο, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος εισάγει σχετική αίτηση ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, το οποίο τις προσαρμόζει, σύμφωνα με τη φύση και τη διάρκεια των μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο για τις ίδιες αξιόποινες πράξεις. Το προσαρμοσθέν μέτρο αναστολής ή η προσαρμοσθείσα εναλλακτική κύρωση πρέπει να αντιστοιχεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό προς το μέτρο ή την κύρωση που έχει επιβληθεί στο κράτος έκδοσης.

2. Όταν το μέτρο αναστολής, η εναλλακτική κύρωση ή η περίοδος αναστολής προσαρμόζεται διότι έχει διάρκεια που υπερβαίνει τη μέγιστη προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο, η διάρκειά τους δεν μπορεί να είναι κατώτερη της μέγιστης διάρκειας που προβλέπεται για αντίστοιχες αξιόποινες πράξεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

3. Το μέτρο αναστολής, η εναλλακτική κύρωση ή η περίοδος αναστολής που έχει προσαρμοσθεί δεν μπορεί να έχει αυστηρότερο χαρακτήρα ή μεγαλύτερη διάρκεια σε σχέση με την απόφαση που αναγνωρίζεται.

Άρθρο 33

(άρθρο 10 και 11 παρ. 1 (δ) της Απόφασης)

Διττό αξιόποينو

1. Η αναγνώριση της απόφασης και η επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων, λαμβάνει χώρα χωρίς έλεγχο του διττού αξιόποινου για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται στο δίκαιο του κράτους έκδοσης, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος αυτό με ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικά της ελευθερίας, με ανώτατο όριο ποινής τριών τουλάχιστον ετών:

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- τρομοκρατία,
- εμπορία ανθρώπων,
- σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- δωροδοκία,
- απάτη, περιλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- παραχάραξη και κιβδηλεία νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- εγκλήματα στον κυβερνοχώρο,
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του λαθρεμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- διευκόλυνση παράνομης εισόδου και παραμονής,
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαριά σωματική βλάβη,
- παράνομη εμπορία ανθρώπινων οργάνων και ιστών,
- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,
- ρατσισμός και ξενοφοβία,
- οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεση και απάτη,
- αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
- απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία δημόσιων εγγράφων και εμπορία τους,
- παραχάραξη μέσων πληρωμής,
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός με πρόθεση,
- εγκλήματα που υπάγονται στη δικαιοδοσία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία και πειρατεία,
- δολιοφθορά.

2. Η αναγνώριση της απόφασης και η επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων επιτρέπεται και για αξιόποινες πράξεις που δεν περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1, εφόσον συνιστούν αξιόποινες πράξεις και κατά το εθνικό δίκαιο, ανεξάρτητα του νομικού τους χαρακτηρισμού από το κράτος έκδοσης.

3. Στις περιπτώσεις που η αξιόποινη πράξη συνιστά έγκλημα σχετικά με φόρους, τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα δεν αποτελεί λόγο άρνησης εκτέλεσης της απόφασης η διαπίστωση ότι το Ελληνικό κράτος δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρύθμιση για φόρους, τελωνεία και συνάλλαγμα με εκείνη του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 34

(άρθρο 11 της Απόφασης)

Λόγοι άρνησης της αναγνώρισης και επιτήρησης

1. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει την απόφαση, εάν:

α) το πιστοποιητικό είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση και δεν συμπληρώθηκε ούτε διορθώθηκε εντός εύλογης προθεσμίας που τάχθηκε,

β) δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 28,

γ) η αναγνώριση της απόφασης παραβιάζει την αρχή *ne bis in idem*,

δ) δεν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις του άρθρου 33,

ε) το εθνικό δίκαιο προβλέπει για τον καταδικασθέντα το προνόμιο της ασυλίας,

στ) το πρόσωπο είναι ανεύθυνο ποινικά λόγω της ηλικίας του για την αξιόποινη πράξη για την οποία έχει εκδοθεί η απόφαση σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους,

ζ) το μέτρο αναστολής ή η εναλλακτική κύρωση έχει διάρκεια μικρότερη των έξι μηνών,

η) η εκτέλεση της ποινής έχει παραγραφεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και αφορά πράξη η οποία εμπίπτει στη δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων δυνάμει του εθνικού δικαίου,

θ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό, ο καταδικασθείς δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, εκτός εάν στο πιστοποιητικό αναφέρεται ότι, βάσει δικονομικών διατάξεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης:

i) εμπρόθεσμα :

αα) είτε είχε κλητευθεί νομότυπα και με την κλήση είχε λάβει γνώση σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης, είτε είχε λάβει γνώση με άλλα μέσα για την ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπο, ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της δίκης και

ββ) είχε λάβει γνώση ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση ερήμην του, ή

ii) ο καταδικασθείς τελούσε εν γνώσει της δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε ο ίδιος ή διορίστηκε αυτεπαγγέλτως, να τον εκπροσωπήσει στη δίκη και εκπροσωπήθηκε όντως από τον εν λόγω δικηγόρο στη δίκη, ή

iii) μετά την επίδοση της καταδικαστικής απόφασης και μετά τη γνώση του ως προς το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο καθώς και ως προς την επανεξέταση της ουσίας της υπόθεσης και με νέα αποδεικτικά στοιχεία, με ενδεχόμενο εξαφάνισης της αρχικής απόφασης, ο καταδικασθείς :

αα) δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση ή

ββ) δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή δεν άσκησε εμπρόθεσμα ένδικο μέσο,

ι) η απόφαση προβλέπει ιατρική ή θεραπευτική αγωγή, την οποία, παρά τις διατάξεις του άρθρου 32 παράγραφος 2, οι ελληνικές αρχές δεν μπορούν να επιβλέψουν σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή το σύστημα υγείας:

ια) η απόφαση αφορά αξιόποινη πράξη η οποία σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο θεωρείται ότι έχει διαπραχθεί εν όλω ή κατά μείζον ή ουσιώδες μέρος στην Ελλάδα, ή σε τόπο που ισοδυναμεί προς το ελληνικό έδαφος.

2. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 στοιχεία α), β), γ), θ), ι) και ια) ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος, πριν αποφασίσει να αρνηθεί να αναγνωρίσει την

απόφαση, επικοινωνεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με κάθε πρόσφορο μέσο, και της ζητεί να παράσχει αμελλητί, εφόσον απαιτείται, όλες τις τυχόν αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.

3. Όταν ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος επικαλείται λόγους άρνησης και ιδίως αυτούς που αναφέρονται στα στοιχεία δ) και ια) της παραγράφου 2, μπορεί, κατόπιν συμφωνίας με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, να αποφασίσει να επιτηρήσει τα μέτρα αναστολής ή τις εναλλακτικές κυρώσεις που επιβάλλονται με την απόφαση, η οποία του έχει διαβιβασθεί, χωρίς να αναλάβει την ευθύνη για τη λήψη οποιασδήποτε από τις μεταγενέστερες αποφάσεις, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 35.

Άρθρο 35

(άρθρα 13, 14, 16 της Απόφασης)

Εφαρμοστέο δίκαιο και δικαιοδοσία λήψης των μεταγενέστερων αποφάσεων

1. Η επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων διέπεται από το ελληνικό δίκαιο.
2. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς μέτρο αναστολής ή εναλλακτική κύρωση ή εφόσον ο καταδικασθείς τελέσει νέα αξιόποινη πράξη, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος εισάγει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο για την έκδοση των μεταγενέστερων αποφάσεων, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
3. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, για όλες τις αποφάσεις οι οποίες αφορούν:
 - α) την τροποποίηση των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων,
 - β) την ανάκληση της αναστολής της εκτέλεσης της απόφασης,
 - γ) την επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας λόγω μη συμμόρφωσης προς μέτρο αναστολής ή εναλλακτική κύρωση,
 - δ) την παύση των μέτρων αναστολής ή της εναλλακτικής κύρωσης.
4. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς μέτρο αναστολής ή εναλλακτική κύρωση ή εφόσον ο καταδικασθείς τελέσει νέα αξιόποινη πράξη, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος αναπέμπει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης την αρμοδιότητα για τη λήψη των μεταγενέστερων αποφάσεων, αν η απόφαση αφορά:
 - α) εναλλακτική κύρωση και δεν επιβάλλει ποινή ή μέτρο ασφαλείας στερητικά της ελευθερίας για την περίπτωση μη συμμόρφωσης,
 - β) ποινή υπό όρους,
 - γ) πράξεις μη αξιόποινες σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο, ανεξάρτητα του νομικού χαρακτηρισμού τους.

Άρθρο 36

(άρθρο 18 της Απόφασης)

Υποχρέωση ενημέρωσης

Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως:

1. για το γεγονός ότι είναι αδύνατη η εκτέλεση της ποινής λόγω του ότι, μετά τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού, προς το κράτος εκτέλεσης, ο καταδικασθείς δεν μπορεί να ανευρεθεί στο ελληνικό έδαφος, οπότε η Ελλάδα δεν υποχρεούται να επιτηρήσει την εκτέλεση μέτρων αναστολής ή εναλλακτικών κυρώσεων,
2. για τη διάταξη αναγνώρισης της απόφασης και επιτήρησης των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων,
3. για οποιαδήποτε απόφαση άρνησης αναγνώρισης της απόφασης και επιτήρησης των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 34, κοινοποιώντας ταυτόχρονα τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση αυτή,

4. για οποιαδήποτε απόφαση προσαρμογής των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 32, κοινοποιώντας ταυτόχρονα τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση αυτή,
5. για οποιαδήποτε απόφαση αμνηστίας ή χάριτος που έχει ως αποτέλεσμα τη επιτήρηση των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων.

Άρθρο 37
(άρθρο 20 της Απόφασης)

Λήξη της δικαιοδοσίας του κράτους εκτέλεσης

Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του καταδικασθέντος αναπέμπει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης την αρμοδιότητα για την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και την επιβολή των εναλλακτικών κυρώσεων καθώς και για κάθε περαιτέρω απόφαση σχετικά με τα ήδη επιβληθέντα μέτρα: α) αν ο καταδικασθείς δεν ανευρίσκεται ή δεν έχει πλέον τη συνήθη διαμονή του στην Ελλάδα και β) αν διεξαχθεί στο κράτος έκδοσης νέα ποινική διαδικασία κατά του καταδικασθέντος και η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ζητήσει την αναπομπή της αρμοδιότητας για την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων καθώς και για κάθε μεταγενέστερη απόφαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38
(άρθρο 19 της Απόφασης)

Αμνηστία, χάρι και αναθεώρηση της απόφασης

1. Επιτρέπεται η χορήγηση αμνηστίας ή χάριτος τόσο από το κράτος έκδοσης όσο και από το κράτος εκτέλεσης.
2. Μόνο το κράτος έκδοσης αποφασίζει αναφορικά με την αναθεώρηση της δικαστικής απόφασης στην οποία βασίζεται η επιτήρηση των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων δυνάμει του παρόντος νόμου.

Άρθρο 39
(άρθρο 22 της Απόφασης)

Έξοδα

Τα έξοδα που απορρέουν από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου βαρύνουν το κράτος εκτέλεσης, εκτός από τα έξοδα που προέκυψαν αποκλειστικά στην επικράτεια του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 40
(άρθρο 23 της Απόφασης)

Σχέση με άλλες νομικές πράξεις

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους στις σχέσεις μεταξύ της Ελλάδος και τρίτων κρατών, ο παρών νόμος αντικαθιστά τις αντίστοιχες διατάξεις της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης της 30 Νοεμβρίου 1964 «περί επιτηρήσεως των υπό όρους καταδικασθέντων ή απολυθέντων προσώπων».
2. Διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμοί μεταξύ Ελλάδος και κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης διατηρούνται στο μέτρο που επιτρέπουν την επέκταση ή τη διεύρυνση των διατάξεων του παρόντος νόμου και συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση των διαδικασιών για την επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων.

Άρθρο 41
Μεταβατική διάταξη

1. Οι αιτήσεις για την αναγνώριση απόφασης και επιτήρηση των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων, που παραλήφθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος εξακολουθούν να διέπονται από τις προγενέστερα ισχύουσες διατάξεις.
2. Στις περιπτώσεις αιτήσεων για την αναγνώριση απόφασης από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχει ακόμη εναρμονιστεί με την απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2008 εφαρμόζονται οι προγενέστερα ισχύουσες διατάξεις για την αναγνώριση της απόφασης και την εκτέλεση της ποινής.

ΜΕΡΟΣ Γ΄

Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Απόφασης-Πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 42

(άρθρο 1 και 5 της Απόφασης)

Αντικείμενο της ρύθμισης

Ο παρών νόμος ρυθμίζει α) την αναγνώριση στην Ελλάδα μιας απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διατάσσει μέτρα επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση, β) την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης που επιβλήθηκαν σε φυσικό πρόσωπο και γ) την παράδοση του προσώπου αυτού στο κράτος έκδοσης, σε περίπτωση παράβασης των εν λόγω μέτρων.

Άρθρο 43

(άρθρο 4 της Απόφασης)

Ορισμοί

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νοούνται ως :

- α) «απόφαση»: η απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής του κράτους έκδοσης, η οποία επιβάλλει σε φυσικό πρόσωπο, αντί της προσωρινής κράτησης, ένα ή περισσότερα μέτρα επιτήρησης,
- β) «μέτρα επιτήρησης» : υποχρεώσεις και μέτρα που επιβάλλονται σε φυσικό πρόσωπο με την υπό στοιχείο (α) απόφαση,
- γ) «κράτος έκδοσης»: το κράτος στο οποίο έχει εκδοθεί η απόφαση επιβολής μέτρων επιτήρησης,
- δ) «κράτος εκτέλεσης»: το κράτος στο οποίο παρακολουθούνται τα μέτρα επιτήρησης.

Άρθρο 44

(άρθρα 6 και 7 της Απόφασης)

Αρμόδιες αρχές

1. Αρμόδια αρχή για την αναγνώριση της απόφασης και την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης, όταν η Ελλάδα είναι κράτος εκτέλεσης, είναι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του προσώπου κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση περί μέτρων επιτήρησης.

2. Αρμόδια αρχή για τη διαβίβαση της απόφασης ή επικυρωμένου αντιγράφου της μαζί με το πιστοποιητικό του άρθρου 46, στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, όταν η Ελλάδα είναι κράτος έκδοσης, είναι ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που εξέδωσε αυτήν. Προς το σκοπό αυτό, το Δικαστήριο ή ο ανακριτής, αφού εκδώσει απόφαση επιβολής μέτρων επιτήρησης για πρόσωπο που έχει τη νόμιμη και συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαβιβάζει αμελλητί επίσημο αντίγραφο της στον ανωτέρω Εισαγγελέα.

3. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζεται ως κεντρική αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των αποφάσεων καθώς και για την τήρηση στατιστικών στοιχείων και ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 45

(άρθρο 8 της Απόφασης)

Πεδίο εφαρμογής

1.- Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στα ακόλουθα μέτρα επιτήρησης:

α) υποχρέωση του προσώπου να ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ως προς τυχόν αλλαγή του τόπου κατοικίας του, ιδίως προς το σκοπό της παραλαβής των κλητεύσεων να παραστεί σε ακρόαση ή δίκη στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας,

β) υποχρέωση εισόδου του προσώπου σε ορισμένους χώρους, μέρη ή καθορισμένες περιοχές στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος εκτέλεσης,

γ) υποχρέωση παραμονής του προσώπου σε συγκεκριμένο τόπο και, εάν συντρέχει περίπτωση, για καθορισμένο χρόνο,

δ) απαγόρευση εξόδου ή άλλοι περιορισμοί κατά την έξοδο του προσώπου από το κράτος εκτέλεσης,

ε) υποχρέωση του προσώπου να εμφανίζεται κατά τακτά διαστήματα σε συγκεκριμένη αρχή του κράτους,

στ) υποχρέωση του προσώπου να αποφεύγει την επαφή με συγκεκριμένα πρόσωπα που σχετίζονται με την εικαζόμενη διάπραξη αξιόποινης πράξης,

ζ) υποχρέωση του προσώπου να απέχει από συγκεκριμένες δραστηριότητες που σχετίζονται με την εικαζόμενη διάπραξη αξιόποινης πράξης και ενδέχεται να περιλαμβάνουν τη μη άσκηση συγκεκριμένου επαγγέλματος ή τη μη ένταξη σε συγκεκριμένο τομέα απασχόλησης,

η) υποχρέωση του προσώπου να μην οδηγεί όχημα,

θ) υποχρέωση του προσώπου να καταθέσει συγκεκριμένο χρηματικό ποσό ή άλλου είδους εγγύηση που μπορεί να παρέχεται είτε με καθορισμένο αριθμό δόσεων είτε αμέσως εξ ολοκλήρου,

ι) υποχρέωση του προσώπου να ακολουθεί θεραπευτική αγωγή ή θεραπεία απεξάρτησης,

ια) υποχρέωση του προσώπου να μην κατέχει συγκεκριμένα αντικείμενα που σχετίζονται με την αποδιδόμενη σ' αυτόν αξιόποινη πράξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρο 46

(άρθρα 9, 10 και 24 της Απόφασης)

Προϋποθέσεις και διαδικασία διαβίβασης

1. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση μέτρων επιτήρησης ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που την εξέδωσε, μπορεί να διαβιβάσει την απόφαση στο κράτος μέλος όπου ο επιτηρούμενος έχει τη συνήθη διαμονή του, εφόσον ο ίδιος, αφού ενημερωθεί για τα σχετικά μέτρα, συναινεί να επιστρέψει σ' αυτό.
2. Ο ανωτέρω Εισαγγελέας μπορεί μετά από αίτηση του επιτηρούμενου να διαβιβάσει απευθείας την απόφαση σε αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, εκτός του κράτους της συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου, εφόσον η αρχή αυτή συναινεί στη διαβίβαση.
3. Όταν ο Εισαγγελέας διαβιβάζει απόφαση μέτρων επιτήρησης σε άλλο κράτος μέλος, μεριμνά ώστε αυτή να συνοδεύεται από το αναφερόμενο στο Παράρτημα V πιστοποιητικό, που υπογράφεται από τον ίδιο, ο οποίος βεβαιώνει και την ακρίβεια του περιεχομένου του, και μεταφράζεται στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης. Η απόφαση διαβιβάζεται μόνο σε ένα κράτος εκτέλεσης κάθε φορά.
4. Η απόφαση μαζί με το πιστοποιητικό της προηγούμενης παραγράφου, διαβιβάζονται από τον Εισαγγελέα στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως και κατά τρόπο που επιτρέπει στο κράτος εκτέλεσης να διαπιστώνει τη γνησιότητά τους. Το πρωτότυπο της απόφασης ή επικυρωμένο αντίγραφο της καθώς και το πρωτότυπο του πιστοποιητικού, αποστέλλονται στην αρχή του κράτους εκτέλεσης, εφόσον αυτή το ζητήσει. Όλες οι επίσημες επικοινωνίες πραγματοποιούνται απευθείας μεταξύ των αρμόδιων αρχών.
5. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή, ο ίδιος Εισαγγελέας απευθύνεται στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία λαμβάνει πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης, μεταξύ άλλων και μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου.
6. Μόλις η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αναγνωρίσει την απόφαση που της διαβιβάστηκε και ενημερώσει για την αναγνώριση αυτή, οι ελληνικές αρχές δεν είναι πλέον αρμόδιες για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης που επιβλήθηκαν.
7. Ο Εισαγγελέας, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις που συνέτρεχαν κατά τον χρόνο διαβίβασης της απόφασης ως προς τα μέτρα επιτήρησης, ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, σχετικά: α) με το χρονικό διάστημα για το οποίο ισχύει η απόφαση περί μέτρων επιτήρησης, β) με τη δυνατότητα ανανέωσης της απόφασης αυτής και γ) με το ενδεικτικά αναφερόμενο προσωρινό χρονικό διάστημα που απαιτείται για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης.

Άρθρο 47

(άρθρα 11 και 13 της Απόφασης)

Αρμοδιότητα για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης και ανάκληση του πιστοποιητικού

1. Αν η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν αναγνωρίσει την απόφαση περί μέτρων επιτήρησης που της έχει διαβιβασθεί από τον Εισαγγελέα του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που εξέδωσε αυτήν, ούτε γνωστοποιήσει στον τελευταίο την αναγνώριση αυτή, ο Εισαγγελέας διατηρεί την αρμοδιότητά του ως προς την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης που επιβλήθηκαν.
2. Αν η αρμοδιότητα για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης έχει μεταβιβασθεί στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, η αρμοδιότητα αυτή αναπέμπεται στον Εισαγγελέα του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που εξέδωσε αυτή, στις ακόλουθες περιπτώσεις :
 - α) αν το υπό επιτήρηση πρόσωπο έχει τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος από το κράτος εκτέλεσης,

β) αν ο ανωτέρω Εισαγγελέας έχει κοινοποιήσει την ανάκληση του αναφερόμενου στην παράγραφο 3 του άρθρου 46 πιστοποιητικού, σύμφωνα με την παράγραφο 4, στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης,

γ) αν τα μέτρα επιτήρησης έχουν τροποποιηθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης και η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αρνείται την παρακολούθηση των αναφερόμενων στο άρθρο 45 υπό στοιχεία ζ), η), θ), ι) και ια) τροποποιημένων μέτρων επιτήρησης,

δ) αν έχει παρέλθει το αναφερόμενο στο στοιχείο (β) της παραγράφου 2 του άρθρου 55 χρονικό διάστημα και,

ε) αν η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης έχει αποφασίσει τη μη συνέχιση παρακολούθησης των μέτρων επιτήρησης και έχει ενημερώσει σχετικά τον ως άνω Εισαγγελέα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 57.

3. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2, ο ίδιος Εισαγγελέας διαβουλεύεται με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, προκειμένου, αν κριθεί αναγκαίο, να μην διακόπτεται η παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης, .

4. Μετά την λήψη παραλαβή των αναφερόμενων στο άρθρο 55 παράγραφος 2 περιπτώσεις (β) και (στ) πληροφοριών ο ανωτέρω Εισαγγελέας μπορεί να ανακαλέσει το πιστοποιητικό του άρθρου 46 παράγραφος 3, εφόσον δεν έχει αρχίσει ακόμη η παρακολούθηση στο κράτος εκτέλεσης. Στην περίπτωση αυτή η ανάκληση γνωστοποιείται στο κράτος εκτέλεσης άμεσα, το αργότερο εντός δέκα ημερών από την παραλαβή των πληροφοριών.

Άρθρο 48

(άρθρα 16, 18 και 19 παρ 5 της Απόφασης)

Ισχύον δίκαιο και δικαιοδοσία λήψης των μεταγενέστερων αποφάσεων

1. Η παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης διέπεται από το ελληνικό δίκαιο.

2. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που εξέδωσε αυτήν εισάγει στις αρμόδιες αρχές πρόταση για την έκδοση μεταγενέστερων αποφάσεων σχετικά με τα ήδη επιβληθέντα μέτρα επιτήρησης, λαμβάνοντας υπόψη την προστασία των παθόντων και των πολιτών γενικότερα καθώς και τη διαφύλαξη της δημόσιας τάξης. Οι μεταγενέστερες αυτές αποφάσεις περιλαμβάνουν ιδίως:

α) την ανανέωση, επανεξέταση και ανάκληση της απόφασης περί μέτρων επιτήρησης,

β) την τροποποίηση των μέτρων επιτήρησης και

γ) την έκδοση εντάλματος προσωρινής σύλληψης ή οποιασδήποτε άλλης εκτελεστής δικαστικής απόφασης της ίδιας ισχύος.

3. Το δίκαιο του κράτους έκδοσης εφαρμόζεται στις μεταγενέστερες αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.

4. Ο Εισαγγελέας του τόπου συνήθους διαμονής του προσώπου κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση περί μέτρων επιτήρησης ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, για όλες τις αποφάσεις οι οποίες αφορούν τα μέτρα επιτήρησης και την παρακολούθησή τους.

Άρθρο 49

(άρθρο 22 της Απόφασης)

Διαβουλεύσεις

1. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που εξέδωσε αυτήν διαβουλεύεται, αν κριθεί αναγκαίο, με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης :

α) πριν από τη διαβίβαση της απόφασης μέτρων επιτήρησης και του σχετικού πιστοποιητικού, για την επιλογή και την εφαρμογή του ενδεικνυόμενου μέτρου επιτήρησης,

β) για τη διευκόλυνση της ομαλής και αποτελεσματικής παρακολούθησης των μέτρων επιτήρησης στο κράτος εκτέλεσης και

γ) για το αν ο επιτηρούμενος έχει παραβιάσει ουσιωδώς τα μέτρα επιτήρησης που του έχουν επιβληθεί.

2. Κατά τη διαβούλευση αυτή ο Εισαγγελέας λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία που του γνωστοποιεί η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης ως προς τους κινδύνους που ο επιτηρούμενος δημιουργεί στους παθόντες και τους πολίτες γενικότερα. Αν κριθεί αναγκαίο, ο Εισαγγελέας ανταλλάσσει χρήσιμες πληροφορίες με την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, που επιτρέπουν την εξακρίβωση της ταυτότητας και του τόπου κατοικίας του επιτηρούμενου προσώπου και πληροφορίες του ποινικού του μητρώου.

Άρθρο 50

(άρθρο 19 και 24 της Απόφασης)

Υποχρεώσεις των αρμόδιων αρχών των μερών

1. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που εξέδωσε αυτή, μπορεί να κληθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, που παρακολουθεί τα μέτρα επιτήρησης, να την ενημερώσει αν είναι αναγκαία η συνέχιση της παρακολούθησης, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης. Ο Εισαγγελέας ενημερώνει αμελλητί την ανωτέρω αρχή εισάγοντας πρόταση, εφόσον κρίνει αναγκαίο, στις αρμόδιες αρχές για την έκδοση μεταγενέστερης απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2.

2. Πριν από την εκπνοή της προθεσμίας παρακολούθησης των μέτρων επιτήρησης που ορίστηκε από τον ίδιο Εισαγγελέα, ο τελευταίος, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αίτησης της αρμόδιας αρχής του κράτους εκτέλεσης, ενημερώνει την αρχή αυτή για το πρόσθετο χρονικό διάστημα, που κρίνει ότι απαιτείται για την παρακολούθηση των μέτρων.

3. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης κοινοποιεί αμέσως στον Εισαγγελέα οποιαδήποτε παραβίαση μέτρων επιτήρησης καθώς και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο συμβάλλει στη λήψη μεταγενέστερης απόφασης. Η κοινοποίηση γίνεται με το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος VI, το οποίο μεταφράζεται στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έκδοσης.

4. Στην περίπτωση λήψης μεταγενέστερης απόφασης κατά τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 48 εφαρμόζονται αναλογικά για την ακρόαση του προσώπου η διαδικασία και οι προϋποθέσεις, που προβλέπουν οι πράξεις διεθνούς και ενωσιακού δικαίου, σχετικά με τη χρήση τηλεφώνου και τηλεδιάσκεψης για την ακρόαση προσώπων.

5. Ο Εισαγγελέας ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης για οποιαδήποτε απόφαση τυχόν έχει εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2 καθώς και τυχόν άσκηση ένδικου μέσου κατ' αυτής.

6. Σε περίπτωση ανάκλησης του πιστοποιητικού περί μέτρων επιτήρησης από τον Εισαγγελέα, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αίρει τα διαταχθέντα μέτρα μόλις λάβει σχετική ειδοποίηση από αυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρο 51

(άρθρα 10 και 12 της Απόφασης)

Διαδικασία και προϋποθέσεις αναγνώρισης

1. Ο Εισαγγελέας του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου προσώπου αναγνωρίζει με διάταξή του την απόφαση που του διαβιβάστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 46, και λαμβάνει αμέσως όλα τα αναγκαία μέτρα για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης, εκτός εάν συντρέχει λόγος άρνησης της αναγνώρισης, σύμφωνα με το άρθρο 54 του παρόντος. Η αναγνώριση γίνεται το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός προθεσμίας είκοσι εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της απόφασης περί μέτρων επιτήρησης και του σχετικού πιστοποιητικού.

2.- Αν έχει ασκηθεί ένδικο βοήθημα κατά της απόφασης για τα μέτρα επιτήρησης, η προθεσμία αναγνώρισης αυτής απόφασης παρατείνεται για άλλες είκοσι εργάσιμες ημέρες. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, αν ο Εισαγγελέας δεν μπορεί να τηρήσει την προθεσμία της παραγράφου 1, ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με οποιονδήποτε τρόπο, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης και το χρόνο που κατά την κρίση του χρειάζεται για να εκδώσει τελική διάταξη.

3. Ο ίδιος Εισαγγελέας μπορεί να αναβάλει για εύλογο χρονικό διάστημα την έκδοση διάταξης για την αναγνώριση της απόφασης, όταν το αναφερόμενο στην παράγραφο 3 του άρθρου 46 πιστοποιητικό είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί σε αυτήν, προκειμένου να συμπληρωθεί ή διορθωθεί το πιστοποιητικό .

4. Αν ο Εισαγγελέας δεν είναι αρμόδιος για την αναγνώριση της απόφασης των μέτρων επιτήρησης, την διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως στον αρμόδιο Εισαγγελέα.

5. Όταν το πρόσωπο σε βάρος του οποίου επιβλήθηκαν μέτρα επιτήρησης δεν μπορεί να ανευρεθεί στην ελληνική επικράτεια, ο Εισαγγελέας δεν υποχρεούται να παρακολουθεί τα μέτρα επιτήρησης, ενημερώνοντας σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 52

(άρθρο 13 της Απόφασης)

Προσαρμογή των μέτρων επιτήρησης

1. Εάν η φύση ή η διάρκεια των μέτρων επιτήρησης είναι ασυμβίβαστες με το εθνικό δίκαιο, ο Εισαγγελέας του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου εισάγει σχετική πρόταση ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Δικαστηρίου ή της ανακριτικής αρχής που υπάγεται στο Δικαστήριο αυτό. Το Δικαστήριο ή η ανακριτική αρχή προσαρμόζει την απόφαση, σύμφωνα με τη φύση, τη διάρκεια και το είδος των μέτρων επιτήρησης που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο για τις ίδιες αξιόποινες πράξεις. Το μέτρο επιτήρησης, όπως προσαρμόζεται, πρέπει να αντιστοιχεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό προς το μέτρο που έχει επιβληθεί στο κράτος έκδοσης.

2. Το μέτρο επιτήρησης που έχει προσαρμοσθεί δεν μπορεί να έχει αυστηρότερο χαρακτήρα ή μεγαλύτερη διάρκεια σε σχέση με το μέτρο επιτήρησης που αρχικά επιβλήθηκε.

Άρθρο 53

(άρθρο 14 και 15 παρ. 1 (δ) της Απόφασης)

Διττό αξιόποιο

Η αναγνώριση της απόφασης και η παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης επιτρέπεται, χωρίς έλεγχο του διττού αξιόποινου για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται στο δίκαιο του κράτους έκδοσης, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος αυτό με ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικά της ελευθερίας, με ανώτατο όριο ποινής τριών τουλάχιστον ετών :

— συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,

— τρομοκρατία,

— εμπορία ανθρώπων,

— σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,

- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχότροπων ουσιών,
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- δωροδοκία,
- απάτη, περιλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- παραχάραξη και κιβδηλεία νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- εγκλήματα στον κυβερνοχώρο,
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του λαθρεμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- διευκόλυνση παράνομης εισόδου και παραμονής,
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαριά σωματική βλάβη,
- παράνομη εμπορία ανθρώπινων οργάνων και ιστών,
- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,
- ρατσισμός και ξενοφοβία,
- οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεση και απάτη,
- αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
- απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία δημόσιων εγγράφων και εμπορία τους,
- παραχάραξη μέσων πληρωμής,
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός με πρόθεση,
- εγκλήματα που υπάγονται στη δικαιοδοσία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία και πειρατεία,
- δολιοφθορά.

2. Η αναγνώριση της απόφασης και η παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης επιτρέπεται και για αξιόποινες πράξεις που δεν περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1, εφόσον συνιστούν αξιόποινες πράξεις και κατά το εθνικό δίκαιο, ανεξάρτητα του νομικού τους χαρακτηρισμού από το κράτος έκδοσης. Στις περιπτώσεις που η αξιόποινη πράξη συνιστά έγκλημα σχετικά με φόρους, τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα δεν αποτελεί λόγο άρνησης εκτέλεσης της απόφασης η διαπίστωση ότι το ελληνικό δίκαιο δεν προβλέπει ανάλογες ρυθμίσεις για φόρους, τέλη τελωνεία και συνάλλαγμα με εκείνες του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 54 (άρθρο 15 της Απόφασης)

Λόγοι άρνησης της αναγνώρισης και παρακολούθησης

1. Ο αρμόδιος Εισαγγελέας του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου προσώπου μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει την απόφαση, εάν:

α) το πιστοποιητικό του άρθρου 46 παράγραφος 3 είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στη δικαστική απόφαση για τα μέτρα επιτήρησης και δεν συμπληρώθηκε ούτε διορθώθηκε εντός της εύλογης προθεσμίας που τάχθηκε,

β) δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 46 παράγραφοι 1 και 2,

γ) η αναγνώριση της απόφασης παραβιάζει την αρχή *ne bis in idem*,

δ) η ποινή έχει παραγραφεί σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους εθνικό δίκαιο και αφορά πράξη η οποία εμπίπτει στη δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο,

ε) προβλέπεται το προνόμιο της ασυλίας για το πρόσωπο σε βάρος του οποίου επιβλήθηκαν μέτρα επιτήρησης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο,

στ) το πρόσωπο είναι ανεύθυνο ποινικά λόγω της ηλικίας του για την αξιόποινη

πράξη για την οποία έχει εκδοθεί η απόφαση σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους,

ζ) σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τα μέτρα επιτήρησης, συντρέχει περίπτωση άρνησης της παράδοσης του προσώπου κατά τις διατάξεις του νόμου 3251/2004 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, όπως ισχύει.

2. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 στοιχεία α), β) και γ), ο ανωτέρω Εισαγγελέας, πριν αποφασίσει να αρνηθεί την αναγνώριση της απόφασης, επικοινωνεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με κάθε πρόσφορο μέσο, και της ζητεί να παράσχει αμέσως όλες τις τυχόν αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες, που χρειάζονται κατά την κρίση του.

3. Όταν ο ίδιος Εισαγγελέας κρίνει ότι συντρέχει περίπτωση άρνησης αναγνώρισης της απόφασης περί μέτρων επιτήρησης κατά τις διατάξεις του στοιχείου (ζ) της παραγράφου 1, ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, η οποία μπορεί να αποφασίσει να ανακαλέσει το πιστοποιητικό. Αν η τελευταία δεν το ανακαλέσει, ο Εισαγγελέας μπορεί να αναγνωρίσει την απόφαση περί μέτρων επιτήρησης και να παρακολουθήσει τα προβλεπόμενα σε αυτήν μέτρα.

Άρθρο 55 (άρθρο 20 της Απόφασης)

Ενημέρωση της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης

1.- Ο Εισαγγελέας του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου προσώπου, στον οποίο έχει διαβιβάσει απόφαση περί μέτρων επιτήρησης μαζί με σχετικό πιστοποιητικό και έχει διαβιβάσει αυτήν στην αρμόδια αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 4, ενημερώνει αμέσως σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως σε ποια αρχή έχει διαβιβάσει την απόφαση.

2. Ο ανωτέρω Εισαγγελέας ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, σχετικά με :

α) οποιαδήποτε αλλαγή κατοικίας του υπό επιτήρηση προσώπου,

β) το ανώτατο χρονικό όριο κατά το οποίο μπορούν να παρακολουθούνται τα μέτρα επιτήρησης,

γ) τη μη δυνατότητα παρακολούθησης των μέτρων επιτήρησης, επειδή, μετά τη διαβίβαση της απόφασης και του πιστοποιητικού, το υπό επιτήρηση πρόσωπο δεν μπορεί να εντοπισθεί στο ελληνικό έδαφος, οπότε ο Εισαγγελέας δεν υποχρεούται να παρακολουθεί τα μέτρα επιτήρησης,

δ) την άσκηση ένδικου μέσου κατά της απόφασης για την αναγνώριση περί μέτρων επιτήρησης,

ε) την απόφαση σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης περί μέτρων επιτήρησης και με τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης·

στ) οποιαδήποτε απόφαση για την προσαρμογή των μέτρων επιτήρησης·

ζ) οποιαδήποτε απόφαση για τη μη αναγνώριση της απόφασης περί μέτρων επιτήρησης ή για την μη παρακολούθηση των μέτρων αυτών.

Άρθρο 56

(άρθρο 21 της Απόφασης)

Παράδοση του υπό επιτήρηση προσώπου

1. Αν η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει εκδώσει ένταλμα σύλληψης ή οποιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της ίδιας ισχύος, το υπό επιτήρηση πρόσωπο παραδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3251/2004 «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης», όπως ισχύει.

2. Στην περίπτωση αυτή, ο Εισαγγελέας του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου προσώπου δεν μπορεί να επικαλεσθεί τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 3251/2004 «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης», όπως ισχύει, προκειμένου να αρνηθεί την παράδοση του προσώπου αυτού.

Άρθρο 57

(άρθρο 23 της Απόφασης)

Εκκρεμείς κοινοποιήσεις

1. Αν ο Εισαγγελέας του τόπου συνήθους διαμονής του επιτηρούμενου προσώπου έχει διαβιβάσει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης περισσότερες κοινοποιήσεις παραβίασης μέτρων επιτήρησης σχετικά με το ίδιο πρόσωπο, χωρίς η τελευταία να έχει λάβει οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση, ο Εισαγγελέας μπορεί να καλέσει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης να λάβει μια τέτοια απόφαση, τάσσοντας εύλογη προθεσμία για να το πράξει.

2. Αν η παραπάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, ο Εισαγγελέας μπορεί να αποφασίσει τη μη συνέχιση της παρακολούθησης των μέτρων επιτήρησης. Στην περίπτωση αυτή, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για την απόφασή του και η αρμοδιότητα για την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης αναπέμπεται στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 2.

3. Αν απαιτείται περιοδική επιβεβαίωση της ανάγκης παράτασης της παρακολούθησης των μέτρων επιτήρησης, ο Εισαγγελέας μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης να παράσχει την επιβεβαίωση αυτή, τάσσοντας εύλογη προθεσμία για να απαντήσει στο σχετικό αίτημα. Αν ο Εισαγγελέας δεν λάβει απάντηση στο αίτημα εντός της ταχθείσας προθεσμίας, εφαρμόζονται οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 58

(άρθρο 25 της Απόφασης)

Έξοδα

Αν από την εκτέλεση της απόφασης περί μέτρων επιτήρησης στην Ελλάδα προκαλούνται δαπάνες επί του ελληνικού εδάφους, αυτές βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο.

Άρθρο 59

(άρθρο 26 της Απόφασης)

Σχέση με άλλες νομικές πράξεις

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους στις σχέσεις μεταξύ της Ελλάδος και τρίτων κρατών, οι ρυθμίσεις του παρόντος δεν επηρεάζουν: α) την εφαρμογή διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και β) δεν εμποδίζει τη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων μετά την έναρξη ισχύος του, εφόσον οι εν λόγω συμφωνίες ή ρυθμίσεις επιτρέπουν την επέκταση ή τη διεύρυνση των στόχων του παρόντος νόμου και συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων περί μέτρων επιτήρησης.

2. Οι συμφωνίες και ρυθμίσεις της παραγράφου 1 δεν επηρεάζουν τις σχέσεις με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη αυτών.

Άρθρο 60

Μεταβατική διάταξη

1. Οι αιτήσεις για την αναγνώριση απόφασης και παρακολούθησης των μέτρων επιτήρησης, που παραλήφθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εξακολουθούν να διέπονται από τις προγενέστερα ισχύουσες διατάξεις.

2. Στις περιπτώσεις αιτήσεων για την αναγνώριση απόφασης από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχει ακόμη εναρμονιστεί με την απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2009 εφαρμόζονται οι προγενέστερα ισχύουσες διατάξεις για την αναγνώριση της απόφασης και την παρακολούθηση των μέτρων επιτήρησης.

ΜΕΡΟΣ Δ΄

Άρθρο 61

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.